अतएवाहंकारनाशेस्वरूपदर्शनंभवतीतितेनैवदृष्टांतेनाह घनइति आत्मनःउपाधिःजिज्ञासयाविचारेण तर्हितदाअनुस्मरेत् ब्रह्माहमितिपश्यती त्यर्थः ॥ ३२ ॥ सोऽयमात्यंतिकःप्रलयइत्युपसंहरति यदैवमिति विवेकहेतिनाज्ञानशस्त्रेणअहंकारमेवात्मबंधनम् अच्युतंपरिपूर्णमात्मानमनुभ वतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ नित्यप्रलयमाह नित्यदेति ॥ ३४ ॥ कुतइत्यतआह कालेति परिणामिनांनदीप्रवाहप्रदीपज्वालादीनांयाउच्चनीचावस्था स्ताःकालरूपस्रोतसोवेगेनाशुह्रियमाणस्यदेहादेर्दृश्यमानाः तद्वदेवनित्यदाजन्मप्रलयहेतवोभवंति ॥३५॥ ननुदेहःप्रतिक्षणंप्रध्वंसीप्रतिक्षणमव स्थाभेदस्यविद्यमानत्वात् प्रदीपादिवदित्यनुमानम् यदिप्रतिक्षणमवस्थाभवंतितर्हिकिंनदृश्यंते अतोहेतुरसिद्धइत्याशंक्याह अनाद्यंतवताकाले

घनोयदाऽर्कप्रभवोविदीर्यतेचक्षुःस्वरूपंरविमीक्षतेतदा॥यदाह्यहंकारउपाधिरात्मनोजिज्ञासयानश्यतितर्ह्य नुस्मरेत्॥ ३२॥ यदैवमेतेनविवेकहेतिनामायामयाहंकरणात्मबंधनम्॥ छित्वाऽच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठतेत माहुरात्यंतिकमंगसंप्लवम्॥ ३३॥ नित्यदासर्वभूतानांब्रह्मादीनांपरंतप॥ उत्पत्तिप्रलयावेकेसूक्ष्मज्ञाःसंप्रच क्षते॥ ३४॥ कालस्रोतोजवेनाशुह्रियमाणस्यनित्यदा॥ परिणामिनामवस्थास्ताजन्मप्रलयहेतवः॥ ३५॥ अनाद्यंतवताऽनेनकालेनेश्वरमूर्तिना॥ अवस्थानैवदृश्यंतेवियतिज्योतिषामिव॥ ३६॥ नित्योनैमित्तिकश्चै वतथाप्राकृतिकोलयः॥ आत्यंतिकश्चकथितःकालस्यगतिरीदृशी॥ ३७॥ एताःकुरुश्रेष्ठजगद्विधातुर्नारायण स्याखिलसत्वधाम्नः॥ लीलाकथास्तेकथिताःसमासतःकार्त्स्न्येननाजोप्यभिधातुमीशः॥ ३८॥ संसारसिंधुम तिदुस्तरमुत्तितीर्षोर्नान्यःप्लवोभगवतःपुरुषोत्तमस्य॥लीलाकथारसनिषेवणमंतरेणपुंसोभवेद्विविधदुःखदवा र्दितस्य॥ ३९॥

नजायमानाअवस्थानैवलक्ष्यंते आकाशेगच्छतांज्योतिषांचंद्रादीनांगमनावस्थाविशेषाःयथानैवलक्ष्यंतेतद्वत् अतो यथातेषांप्रदेशांतरप्राप्त्याप्रतिक्षणंगत्यवस्थाःकल्प्यंतेतद्वत् अत्रापितारुण्यादिदर्शनेनमध्यवर्तिन्योऽवस्थाःकल्प्यंतइतिनहेतुरसिद्धइत्यर्थः॥ ३६॥ उपसंहरति नित्यइति ॥३७॥ पुराणार्थमुपसंहरति एताइति लीलाविषयाःकथाअजोब्रह्माऽपिकार्त्स्न्येनाभिधातुंनेशः॥ ३८॥ ननुयदिसाकल्ये नाभिधातुंनशक्यंते तर्हिकिंतदभिधानेनतत्राह संसारेति विविधंदुःखमेवदवोदावानलः तेनार्दितस्यपीडितस्यातउत्तितीर्षोःपुंसःभगवतोयालीला स्तासांकथास्तासांरसःतन्निषेवणमंतरेणान्यःप्लवःतरणसाधनंनभवेत् उपायांतरासंभवात् तत्कथाश्रवणमेवयथाशक्तिनिषेव्यमित्यर्थः ॥ ३९ ॥